

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

2. číslo roku 2011

červen 2011

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo místostarosty

Vážení čtenáři našeho občasníku.

Jsem rád, že můžeme opět číst další číslo místního zpravodaje, které by bez Vašeho přispění nevyšlo. Všem za příspěvky děkuji a doufám, že se nám bude i v budoucnu dařit tento amatérský plátek naplňovat.

mk

Aktuálně z obce

Zcela nedávno se dohodly obce na společné přístavbě předškolního zařízení v Teplýšovicích.

Po několikaměsíčním jednání obcí Teplýšovice, Kozmice, Struhařov a Čakov bylo nalezeno řešení, jak zajistit rozumné finanční prostředky na níže popisovaný záměr. Jedná se o velmi průlomový krok, kdy se obce nemající školky zapojily do řešení situace. Většina ostatních totiž nechává problém se zajištěním vzdělání dětí na těch, kteří tuto velmi potřebnou občanskou vybavenost mají. Myslím si, že tím vzniká jistý precedens, který pravděpodobně ovlivní i další, nebo alespoň donutí k zamyšlení ty, kteří neustále čekají, jak se o jejich ratolesti postarají druzí. Bylo by dobré do budoucna, aby na problematiku financování školních a předškolních zařízení myslel i zákon. Není možné v rámci přerozdělování daní stále nechávat financování vzdělávacích zařízení pouze na těch, co je vlastní.

Celkové náklady na přístavbu objektu (včetně modernizace kuchyně, WC a šatny v původní části) činí 3 642 000 Kč, Obec Kozmice přispívá 500 000 Kč za výhodu přednostního umístění 4 dětí a Obec Struhařov a Obec Čakov po 250 000 Kč s přednostním umístěním 2 dětí. Navíc obce získaly přednostní právo na umístění dalších dětí (Kozmice 4, Struhařov 2 a Čakov 2), ale už za zpoplatnění 11 000 Kč/rok a dítě.

Tentýž model bude použit i pro přijetí dalších dětí z ostatních obcí, ale už bez přednostního práva.

Z výčtu je patrné, že obci Teplýšovice zbývá doplatit velmi vysokou částku, která se bude postupně umořovat. Přesto ve výsledku zbudě i po několika letech na Teplýšovicích bezmála 2 000 000 Kč, které hodlá investovat ve snaze uspokojit velmi silnou poptávku po umístění dětí do více jak 30 let kvalitně fungující mateřské školky. Ač se to zdá neuvěřitelné, během dvou měsíců se musí vše zvládnout. Od září bude moci MŠ v Teplýšovicích navštěvovat celkem 46 dětí.

mk

SOKOLOVÉ dokončují svůj projekt

Za necelý rok se podařilo přestavět původní kabiny v multifunkčním společenském centru s kvalitním zázemím, které bude sloužit nejen fotbalovému sportu v Teplýšovicích. Klobouk dolů před těmi, kteří často i bez patřičné odměny přispěli k realizaci náročného, ale velmi potřebného projektu. Nezažil jsem 60. léta, ale mohu se dočíst, že stavba sokolovny rostla převážně za přispění dobrovolníků. Téměř za půl století dokázali sokolové podobný kousek, v době, kdy dobrovolnost není toliko běžnou záležitostí. Teplýšovičtí a další přátelé kulatého sportu z okolních obcí dokázali, že pro sport jsou schopni udělat opravdu velmi mnoho. Již se můžeme těšit na slavnostní otevření, které proběhne pravděpodobně 20. srpna letošního roku.

mk

Po třetí jsme se zúčastnili soutěže Vesnice roku

Letos jsme prezentaci pojali trochu netradičně. Pomocí malého autobusu jsme seznámili komisi se vším, co ve dvouhodinovém čase vůbec šlo. Tento způsob prezentace lze přirovnat k malému safari. Starosta společně s kolegy a několika zástupci místních organizací připravil bohatý program ve snaze co nejlépe zapůsobit na hodnotící komisi. V krajském kole se nejvíce cenilo rozmanitých krajinných úprav provedených v našem správním území. Výsledkem je, že dne 16. 7. 2011 si převezmeme **Zelenou stuhu** na slavnostním vyhlášení. Tím ale soutěž zdaleka nekončí, je před námi celostátní kolo, kde budeme hodnoceni odbornou komisí, tvořenou zástupci Ministerstva životního prostředí a Společnosti pro zahradní a krajinnou tvorbu. Obec s nejlepší péčí o životní prostředí a zeleň v obci a okolní krajině získá titul **Zelená stuha České republiky roku 2011**. Vítěz a nositel tohoto titulu postupuje do evropské soutěže v péči o zeleň a životní prostředí Entente Florale Europe. Na tuto část soutěže se musíme dobře připravit. Třeba tím, že **uklidíme nepořádek za „Bejkárnou“**. Žádám Vás tedy o účast na brigádě, která se uskuteční **dne 15. 7. 2011 v odpoledních hodinách (od 17.00 hod.)**

Příští rok chceme opět bojovat o post nejvyšší. V čem ještě pokulháváme, je aktivní účast veřejnosti a zástupců místních organizací během prezentace. To hodláme změnit. Už nyní s tím můžete počítat. Myslíme si, že se máme s čím pochlubit a že stojí za to si udělat na pár hodin čas a pomoci tak dobré věci. Mimochodem získaná ocenění velmi zvyšují kredit naší malé obce a jsou i velmi dobře finančně podpořena. Všem, co pomohli obci získat toto ocenění, moc děkujeme.

mk

Kultura a společenské dění v obci

Co nového u hasičů

Jak už je v Teplýšovicích dobrým zvykem, první pololetí roku pod smrští událostí našeho hasičského světa uteklo jak voda.

Ostražitému pozorovateli nemohlo uniknout hemžení malých hasíků při jejich pravidelných pátečních schůzkách, kde nabývají od svých starších kamarádů hasičů nových vědomostí a dovedností. To, s jakým nasazením a zarputilostí se vrhají do plnění soutěžních úkolů, pozitivně ovlivňuje a motivuje nejen jejich vedoucí a rodiče, ale i zbytek aktivních hasiček a hasičů při hasičských závodech i v soukromí. Mnohému se můžeme od dětí přiučit i my „moudří, neomylní, schopní a rozumní“ dospěláci, aby v nás i nadále mohly vidět svůj vzor, jako i my v nich vidíme naši budoucnost.

Další drobné proměny dostalo okolí hasičské zbrojnice. Instalace zahradních obrubníků a skruže studny se ukázala nejen účelovou zábranou proti dešťové vodě, ale také napomohla upravenému vzhledu budovy. Ostatní brigádní, neméně důležitá činnost, už není tolik vidět. Například údržba techniky, čištění kanalizačních propustí, nechtěný výlov ryb z požární nádrže nebo pomoc při prořezu lip zdobících náves a další spousta samozřejmých drobností, které napomáhají chodu SDH a obce.

Mě, jako velitele jednotky dobrovolných hasičů, asi nejvíce zaměstnala překategorizace jednotky do vyššího stupně. Prakticky se jednalo o administrativní úkon, který nás zařadil do výjezdových jednotek mimo katastrální území vlastní obce. Zúročili jsme tak šestiletou přípravu na taktických cvičeních a odborných kurzech typu zdravotní a předlékařská pomoc, velitelé a strojnici, obsluha přenosných motorových a rozbrušovací pil, nositelů dýchací techniky a jiné. Byl to logický krok, jak nabídnout nabyté znalosti a techniku integrovanému záchrannému systému ve prospěch spoluobčanů a opět navázat na odkaz zakladatelů sborů dobrovolných hasičů. Samozřejmě z toho vyplývají i povinnosti, zodpovědnost

a ochota udělat něco navíc nad rámec svého soukromého života. O tom, zda jsme toho schopni, jsme se mohli přesvědčit v Choceradech při spoluúčasti na hašení požáru budovy restaurace Sport klub. Čas výjezdu a špičková vzájemná spolupráce kluků z jednotky byla příkladná ukázka toho, že i s postarší technikou a s nechybějícím záplem

pro dobrou věc můžeme být plnohodnotnou složkou integrovaného záchranného systému. Jistě mohou přijít na mysl otázky, jestli bylo nutné přestupovat do JPO III/1 (kategorie jednotek požární ochrany) a kolik to bude stát. Naopak systém určující operační hodnotu nás k tomuto kroku přímo vybízel a zároveň napomohl a doufejme, ještě v budoucnu napomůže formou grantů k obnově výstroje a techniky. O náklady na provoz techniky u zásahu se postarají uznatelné náklady na pohonné hmoty a poškozený materiál. Ovšem porovnání finančních výdání lze s jistotou určit až po roce běžného provozu. Přesto bych se nebál výrazného zvýšení proti stávajícímu stavu. *velitel*

Kniha, která by vás mohla zaujmout

Hasičská kronika okresu Benešov

Tuto kroniku vydalo v roce 1999 nákladem 1000 výtisků *Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okresu Benešov*. Jeden výtisk je k dispozici také v naší knihovně. I když nejde o novou knihu, je to publikace velmi zajímavá. Na 387 stranách přináší mnoho fotografií a zajímavých údajů.

Podstatnou část kroniky tvoří historie jednotlivých *Sborů dobrovolných hasičů* na území okresu Benešov. Dočteme se zde tedy i o historii našich sborů a sborů z okolních vesnic. Pro ty, které zajímá, co bylo v době před vznikem těchto sborů, je připravena kapitola o historii hasičství a o prvních zmínkách o hašení požárů na našem území. Historie hasičství na okrese je podrobněji rozpracována za období 1938 – 1945, dále v letech 1945 – 1960 a poté od roku 1960 do 90. let 20. století. Další kapitoly se věnují hasičskému žactvu, dorostu a ženám, hasičskému samaritánství a též i hasičskému tisku. Nechybí zde ani kapitola o funkci státních orgánů v této oblasti, o struktuře *Hasičského záchranného sboru* a o velmi populárním požárním sportu. Zajímavá je též kapitola o komínech a kominictví, někdo by jí možná v této publi-

kaci nehledal, i když souvislost s hasičstvím je nasnadě. V závěru knihy je přichystána statistika velkých požárů na okrese od roku 1969 do roku 1998.

Jak již bylo řečeno, jde o knihu, ve které si každý může najít něco zajímavého. Právě proto by jí neškodilo, kdyby měla nějaký abecední rejstřík pojmů, jmen, apod. Fotografie jsou všechny černobílé, což je pochopitelné vzhledem k době, kterou popisují. Všem příznivcům hasičství na okrese Benešov by jistě udělalo radost, kdyby se začalo uvažovat o aktualizovaném dotisku od 90. let 20. století do současnosti. *pg*

Hasíci uspěli v soutěži Veselá diabolka

V kategorii do 11 let

- 2. místo: Tomáš Kratochvíl
- 3. místo: Adéla Nulíčková

V kategorii 11-14 let

- 3. místo: Aneta Sahulová

Skvělý přístup vedoucích Hasíků přináší již ovoce. Všem moc gratulujeme.

Čtení z kroniky Nověsti z Teplýšovic

V těchto dnech nastává všemi tolik očekávaný čas dovolených a prázdnin. Dovolte, abych Vám tyto veskrze příjemné chvíle okořenila kapkou tajemna. Začtete se s mrazením v zádech do řádků, jenž psala ruka vašich předků zaznamenávší strašidelné historiky a pověsti ze starých „Teplýšovic“.

Na „Obicce“, loučce pode vsí, bývala studánka. O ní se zachovala tato pověst: Marie Melichnová z domu čp. 29 u kostela (muž její býval malý a kulhavý, měl přezdívku „Kordík“ a zemřel kolem r. 1905) trpěla zimnicí. Té bylo ve snu pověděno, že se uzdraví, napije-li se vody ze studánky shora zmíněné. Učinila tak a skutečně se prý uzdravila. Voda ta, platila pak za zázračnou. (vyprávěli: Anna Drazdilová roz. 1864 a potvrdil Fr. Tůma-kolář nar. 1867).

Jiná pověst o této studánce praví, že jakási žena se u této studánky modlila a měla zde „Mariánské zjevení“. Tato žena dala na památku toho do kostela darem mariánský obrázek.

Podle vypravování jiných, vztahuje se tato pověst na studánku na louce „Vašákovice“ č. k. 605 pod Tomasovi na Pangraci, na hořejších trávníkách, vedle bývalých rybníků „Tabáčnickových“, asi r. 1910 zrušených. Byly dva a výše nad nimi pak prameniště-ještě jeden. Prameny pak byly zavezeny majitelem pozemku kamením.

Naproti kostelu, přes silnici směrem poněkud k Čeňovicům, na poličku „Novotných“, v místech malé proláklinky bývala studna, kterou podle ústního vypravování pamatovali lidé nar. kolem r. 1820, jako např. Marie Novotná z č. p. 28 u kostela, roz. Kyselková z č. p. 33. Před časem, než byla postavena silnice Teplýšovice - Bene-

šov, voda z této studny prýstící tvořila dvě louže poblíž hřbitovní zdi. Podle pověsti, prala v této studni jakási žena len, když tu pojednou se jí přadena o cosi ve studni zachytila. Cloumala jimi trpělivě, aby se uvolnila, avšak ta se jí čím dál tím více zamotávala na cosi. Konečně žena rozezlena škulba mocně přadenem a zaklela. V tom okamžiku se vše uvolnilo a žena zvrátila se prudce vzad. Při tom zaslechla ze studny krásné, lahodné zvuky zvonu, které zanikaly v hlubině studny. Prý to byl zvon za dob třicetileté války zde ukrytý, o němž se vědomost vytratila.

Na návsi v místech, kde se říkávalo „Na kopečku“, protože zde mírný býval, stávala kaplička, která byla zbořena při stavbě silnice směrem na Vlkov v r. 1929. Kaplička pocházela z r. 1818, kolem ní byly vzrostlé lípy a nejedné z nich býval pověšen zvonek-umíráček, který je nyní v nové kapličce. Kolem kapličky shromažďovala se mládež i staří na besedy.

O této kapličce dochovala se pověst, prý pravdivá, že kolem ní za noci obcházel černý pes s ohnivými očima a planoucím jazykem. Jednou, připojil se tento pes k člověku a šel s ním až k „Dřízalovic“ vrátům čp. 10. Člověk se oháněl, ale snaha jeho byla marná. Rozezlen zaklel a tu se pes ztratil. (Vypravoval p.Tomas mistr zednický) Stalo se kolem r.1880.

Podle vyprávění jiných chodil prý tento pes též u kostela a v rokli pod kostelem. Vidával ho prý starý Melichna z č. p. 21, který býval ponocným.

Shora zmíněný ponocný Melichna vypravoval, že viděl v noci před dušičkami osvětlený kostel. Pozoroval zjev ze zahrady č. p. 1. Neodvážil se prý ke kostelu jít, neboť to prý měli dušičky mši. Obával se je rušiti.

Hrobař Antonín Novotný nar. 1866, vykopal prý v jednom hrobě ruku s prsty uzpůsobenými jako ku přísaze a to zcela neporušenou. Zakopal jí do jiného hrobu a to ještě sedmkrát, než se rozpadla. Byla to ruka jedné ženy, která prý křivě přísahala. Událo se v letech 1900.

Jedna pověst vypravuje, že šel jakýsi soused za pozdní noční doby kolem hřbitova. Měsíc krásně svítil a jemu se náhle udělalo nějak divně. Zdálo se mu, jako by mu byl někdo nablízku nebo po boku. Stíhán na duši šel, aniž by pohnul brvou vpřed. Ve svitu měsíce zpozoroval, že vedle jeho stínu, jde stín ještě jeden, ač šel jinak zcela sám. Stín se s ním pohyboval neslyšně, kolem bylo hrobové ticho a ani vánek se nepohnul. Když takto došel až k Čeňovickému křížku u mlýna, odpojil se stín a zmizel. Když přešla dotyčného první hrůza, uvědomil si, že právě předšlého dne byl pohřben jeden soused z Čeňovic. Jeho duše se prý šla naposledy vyspati domů, dříve než ztratí paměť.

Jiná pověst vypravuje, kterak jeden občan z Čeňovic (Silvák) šel z Teplýšovic pozdě v noci v silně podnapilém stavu kolem hřbitova, kde den před tím byl pohřben jeho soused a dobrý druh Fr. Crkal. Rozjářen alkoholem zvolal „Franto vstávej“!!! V tom okamžiku skočilo mu cosi za krk a začalo ho dusiti. Zděšeně prchal a u „Hubených luk“ vysílením padl na zem. Přítěž ho opustila. Když se vzpamatoval, zdvihl se a šel domů.....

Věřím, že u někoho vyvolaly tyto příběhy úsměv, u jiného mrazení v zádech a jiný jen tak nevěřičně kroutí hlavou nad přečtenými řádky. Běžte se Vy všichni, ať už v tyto příběhy věříte či ne, projít teplou letní nocí místy, o kterých jsem Vám napsala. Kdoví, třeba potkáte černého psa s planoucím jazykem a pohledem nebo jen nasajete vůni rozkvetlých zahrad a teplé letní noci v Teplýšovicích.

Renáta Procházková

Pozvánka na besedu s kronikářkou obce

KRONIKÁŘKA OBCE ZVE VŠECHNY SPOLUOBČANY A RODÁKY NA BESEDU
O HISTORII OBCE TEPLÝŠOVICE A OKOLÍ, KTERÁ S BUDE KONAT V SOBOTU 16. 7.2011 V RESTAURACI
TEPLÝŠOVICE OD 16.00 HOD.

Program:

- historie školství v Teplýšovicích
- pověry a rituály při narození dítěte
- móda našich praprapra.....
- čtení z kroniky Dr. Karla Pessra atd.

Základní škola a Mateřská škola Teplýšovice

Jak se učí naše děti v Teplýšovicích?

Dovolte nám, abychom se nejprve vrátili v čase do doby, kdy jsme hledali pozemek, kde bychom mohli postavit dům. V té době jsme věděli, že chceme bydlet mimo město, v přírodě, ale zase ne na samotě u lesa. Teplýšovice se nám zalíbily tím, že mají dobré autobusové spojení s Benešovem, je v obci obchod s potravinami, kostel, fungující sportovní areál mateřská školka, základní škola a dokonce i hudební škola. Než jsme stihli postavit dům a přestěhovat se do Teplýšovic, tak přibily další pozitivní proměny obce ve vztahu k dětem, jako třeba vybudování školního hřiště pro děti a mládež a dále zřízení mateřského centra pro matky s dětmi, které ještě nenavštěvují mateřskou školku.

Naše dvě starší děti již navštěvovaly školu v Benešově, kde jsme v té době bydleli. V jednom ročníku byly odděleny 3 třídy po 25 žácích. Dětem se ve škole líbilo. Paní učitelka byla přísná, ale zkušená pedagožka s dlouholetou praxí. Děti jí měly rády a zároveň z ní měly respekt.

U třetího dítěte jsme byli postaveni před volbu: Do které školy jej dát? Do Benešova nebo do školy v Teplýšovicích, se kterou jsme tehdy ještě neměli zkušenosti. Při této volbě však bylo nutné zvážit i jiné skutečnosti než jen jak se nám líbí zdejší základní škola. My, stejně jako i ostatní rodiče, jsme si kladli otázky:

Kde pracují a jak časově náročné mají rodiče zaměstnání? Má-li dítě starší sourozence? Pokud oba rodiče odjíždějí ráno do práce a nebydlí s prarodiči, kteří by jim mohli vypomocet tím, že na dítě dohlédnou (že odešlo, zamklo dům, případně, že nezůstane samo v domě až do večera po návratu z družiny, apod.), pak lze pochopit proč zvolit variantu vozit dítě s sebou do města. Vždyť mnohdy se stane, že dítěti není dobře a ze školy Vám zavolají, abyste si pro něj přišli a odvedli jej k lékaři.

My jsme zvolili základní školu v Teplýšovicích a myslíme, že jsme zvolili správně. Více třídní výuka má řadu výhod oproti základním školám ve městě. Dítě se často podvědomě vrací k probrané látce a zároveň je nuceno naučit se samostatně pracovat. Naše Kačenka chodí do školy ráda a těší se tam.

Ze školy se vrací veselá. Každou zimu jezdí se školou na týden na lyžařský výcvik. Překvapilo nás, že vlastně již v 1. třídě základní školy se naučila lyžovat a samostatně jezdit na vleku. Učitelé ze zdejší základní školy jsou učitelé, kteří berou svou profesi opravdu zodpovědně a vážně, přitom vždy s úsměvem. Jejich zájem o děti, o jejich vzdělání a o jejich chování je vidět na tom, že s dětmi chodí na poznávací vycházky do přírody, na školní výlety i sportovní výlety na kolech. Jejich profesní fandovství je vidět i na výzdobě školy vlastními silami.

Děkujeme učitelům za jejich spolupráci na výchově. Oceňujeme lidi, kteří dělají něco pro děti. Děti, když vidí tento zájem, také se rády zapojují do zvelebení a rozvoje obce dle svého věku a možností.

manželé Stařeckých

Mateřské centrum má za sebou první rok existence

Mateřské centrum má za sebou první rok fungování. Celkem se v něm vystřídalo 29 maminek z 10 vesnic (Teplýšovice, Čeňovice, Kozmice, Ostředek, Čakov, Vlčkov, Kácova Lhota, Petroupim, Bořeňovice, Sembratic). Z toho jich chodilo 10 pravidelně, 9 nepravidelně a ostatní se přišly podívat jen jednou nebo dvakrát. Od počátku dubna se provoz mateřského centra přesunul na zahradu u MŠ Teplýšovice. Děti se zde za dozoru maminek a paní Aleny Ottlové postupně integrovaly mezi školkové děti, mezi které většina z nich v září nastoupí. Zároveň jsme všichni měli možnost již od začátku školního roku účastnit se různých představení, které ZŠ a MŠ Teplýšovice pro děti pořádala. Já osobně jsem byla s dětmi asi 5x a pokaždé to bylo moc hezké. Proto děkuji všem, že nám toto bylo umožněno. Pro naše kluky se stala bývalá šatna budovy školy, čili Studio pro maminky s dětmi, vysloveně druhým dětským pokojem, hlavně v zimních měsících, kdy jsme nemohli být tolik venku a paní vychovatelka, která centrum vede, jejich další tetou. Proto doufám, že i když my už na podzim nepřejdeme, bude činnost mateřského centra v Teplýšovicích pokračovat dál a další maminky a jejich děti tam budou tak spokojené, jako jsme byli my.

Markéta Provazníková

Děni v budovách školních ...

Bliží se nám závěr školního roku, určitě se všichni moc těší na prázdniny, hlavně děti. Než nám vypuknou, tak ještě malé ohlédnutí. Snažíme se z každé akce, kterou naše organizace pořádá, udělat i nějakou fotku, můžete si je prohlédnout na webu školy – www.zs-a-ms-teplysovice.wz.cz

V době předvelikonoční jsme uspořádali pro rodiče výtvarnou dílnu, kde nás výtvarnice paní Květa Gabesamová učila drátkovat vyfouknutá vajíčka. Drátkování si vyzkoušely i naše děti, „odrátkovaly“ si srdíčko pro maminku a ptáčka jako zápch do květináče.

Koncem dubna jsme navštívili se školní družinou putovní výstavu IQ parku Liberec, kde si děti mohly ověřit své znalosti a třeba si zkusit i postavit most a ověřit, jak je možné, že stavební materiál drží sám ve vzduchu.

Svátek našich maminek jsme oslavili ve čtvrtek 5.5. Společně s dětmi ze školky

a dětmi docházející do místní pobočky ZUŠ jsme připravili program pro naše maminky, babičky a ženy. Překvapila nás hojná účast. „Školkáčci“ si připravili pásmo básniček, říkanek a tanečků a také nám zahráli básničku O palečkovi. Školačky připravily, v duchu letošního celoročního projektu, módní přehlídku z doby husitské a kluci sehráli scénku z komiksového seriálu Rychlé šípy.

Zmíněný celoroční projekt probíhal letos v „Době husitské“. Pro připomenutí - projekt vždy probíhá v daném historickém období, děti se v něm seznamují s historií naší země, vlastenectvím, po celý rok plní různé úkoly, sbírají body za své výsledky v učivu, chování, přátelství a pomoc bližnímu a i za výsledky v projektových dnech, které škola v průběhu roku pořádá. Na závěr projektu jsme tak, jako již loni, uspořádali výlet do města husitů - Tábora, na husitské slavnosti. Tak jako každý rok i letos proběhla u nás v ZŠ oslava dětského svátku honbou za pokladem, kde si děti vyzkoušely svůj um a důvtip a znalosti při učebních a sportovních úkolech. Na závěr se mohli školáci svézt na koních.

Odměnou pro nás v ZŠ byl školní výlet. Letos to byl cyklo-výlet na jižní Moravu, konkrétně do Valticko – Lednické oblasti. Projeli jsme téměř celou Lichtensteinskou stezku s mnoha památkami, navštívili jsme Valtice, Mikulov, muzeum v Dolních Věstonicích a přehradu Nové mlýny. Myslím, že výlet v nás všech zanechal spoustu dobrých dojmů.

Ještě v závěru roku u nás nastalo velké stěhování, neboť školka se přestavuje, a tak se na poslední tři týdny přestěhoval chod MŠ a školní jídelny do budovy ZŠ. Přestože to pro nás pro všechny bylo organizačně náročné, přivítali jsme naše malé kamarády z MŠ nadšeně.

Pak již nastalo velké závěrečné zkoušení a písemky. Těsně před vysvědčením, jako každý rok, zahrajeme dětem, rodičům, prarodičům, ale i příznivcům školy pohádku „Byl jednou jeden král“ a předposlední den školy navštívíme s dětmi aquacentrum Měřín.

Ještě bychom chtěli poděkovat odcházejícím patřákům za jejich práci ve škole a pogratulovat především Tomáši Strachotovi a Pavlu Šandlovi a jejich rodičům k přijetí na víceleté gymnázium v Benešově. Přejeme jim, aby i nadále úspěšně zvládali učební nápor a aby se jim na gymnáziu líbilo. Dále gratulujeme k úspěchu Milana Slaniny, který skvěle zvládl zkoušky do sportovní třídy na ZŠ Dukelská Jemu, ale i všem ostatním přejeme hodně studijních úspěchů.

V letošním roce jsme získali ocenění „Aktivní škola“, jelikož jsme již třetím rokem úspěšně zapojeni do projektu „Testování dětských schopností“. V tomto projektu si vede škola velmi dobře.

Také jsme v rámci projektu EU vybavili školu interaktivní tabulí, která nám i našim žákům velmi zpestřila vyučování a chystáme se ještě na další změny v modernizaci naší školy, o které se v příštím školním roce chceme podělit i s našimi předškoláky.

A teď už nás čeká jen to vysvědčení a hurá na prázdniny!!!!

I děti z naší mateřinky si užívaly poslední měsíce. Vyzkoušely si s výtvarnicí paní Gabesamovou vyrobit sluníčka z těstového korpusu, párátek a kousků látek a pro maminku krásná srdíčková přáníčka.

Společná akce mateřinky Teplýšovice a Petroupim na statek do Takonína se moc vydařila. Děti v prostorách statku shlédly pohádku „O Bajajovi“ plnou napětí a překvapení a následně si vyzkoušely, jak dříve žili a pracovali řemeslníci.

Divadlo Zvoneček navštívilo naši MŠ s pohádkou „Vodníček Puleček“, společně s námi jí sledovaly i děti z mateřského centra. Velice se dětem zamlouvalo vyzkoušet si maňásky na vlastních rukách.

Svátek dětí – 1. června oslavili všichni společně na zahradě školky. Opékali se buřtíky, soutěžilo se v různých disciplínách a na závěr se hledal poklad. Všechny výkony si zasloužily řádnou odměnu.

Jelikož se rozběhla přístavba školky, poslední 3 týdny školního roku jsme prožili ve škole, kde jsme se na závěrečné besídce 16. 6. 2011 rozloučili s předškoláky a odcházející paní učitelkou Naďou Padevětovou.

Chtěli bychom poděkovat rodičům, kteří nás v průběhu roku podporovali, díky nimž se podařilo obohatit nabídku hraček, didaktických a sportovních pomůcek, ale také odměn k různým příležitostem. Moc si toho vážíme a pokládáme to za projev důvěry. Hezké prázdniny.

Krásné léto a v září se moc těšíme na přijímání nových žáků do cechu teplýšovických školáků a spoustu nových předškoláků v naší staronové mateřince.

Pedagogický sbor

Školní výlet Lednice

Bylo pondělí 6. 6. 2011. Jeli jsme se školou na výlet na jižní Moravu do Lednice. Tašky jsme dali do autobusu a kola nám vezlo auto. Nasedli jsme do autobusu, zamávali rodičům a čekala nás dlouhá cesta. Jeli jsme přibližně 2 a půl hodiny. Na místě nás na uvítanou čekala večere - rajska omáčka s knedlíky. Po večeři jsme zamířili do ubytovny, nastěhovali jsme se a šli spát.

Vždy po návratu z výletu byla odměnou dobrá večere. Aby poslední den nebyla nuda a jenom balení a příprava na cestu domů, byl objednan výlet lodí k Minaretu. Cestu zpět lednickým zámeckým parkem jsme absolvovali pěšky. Po obědě jsme nasedli do autobusu a vyrazili k domovu.

Myslíme, že není nikdo, kdo by z tohoto výletu nebyl nadšený. Určitě to byl jeden z nejhezčích výletů, který jsme na této škole zažili. Rádi bychom se na tato místa vrátili.

Tomáš Kratochvil a Tomáš Strachota

Druhý den jsme se nasnídali a vyjeli na kolech. Za týden jsme viděli spoustu památek, například: Tři Grácie, Sv. Hubert, Rendez-vous, Hraniční zámek, zámek Lednice, Janův hrad, Apollonův chrám, Dianin chrám, Kolonádu, Rybníční zámek, Minaret, zámek Valtice a Hlohovecký rybník. V nohách a na tachometru jsme měli přibližně 80 km.

Středa začala krásným počasím. Při cyklistické túře jsme si udělali přestávku a vykoupani se v rybníce. Voda byla teplá s písčítým dnem. Když jsme se vrátili na ubytovnu, pustili jsme se do nacvičování pohádky (Byl jednou jeden král). V noci byla veliká bouřka, ale protože jsme spali na čtyř nebo šesti lůžkových pokojích, snad se nikdo nebál.

Další dny nás nosily naše nohy. Zvládly i výšlap k Dívčímu hradu. Potom nás autobus převezl do Dolních Věstonic. Zde bylo velmi zajímavé pravěké muzeum. Mohli jsme také vidět ostrůvek s mukařovským kostelem v přehradě Nové Mlýny.

Každý rodič chce pro své dítě to nejlepší!

Když bych se měla ohlédnout nějaký ten rok zpátky a říci, zda jsem pro své dítě zvolila první krůčky správným směrem, určitě bych řekla ANO.

Školičkou to začalo a opravdovým školákem, vlastně skoro studentem, to končí.

Tomáš rostl jako z vody a začali jsme mluvit o tom, že by mohl navštěvovat školku. První myšlenka byla Teplýšovice. Ani jsem nepomyslela na Benešov, přestože tam naše obec spadá. Tahle malá školička a vlastně i škola mi zanechala nějakou tu vzpomínku z vlastního dětství, a tak nebylo co rozmýšlet. Do školky nás přijali s otevřenou náručí a celé tři roky tam byl Tomáš velmi spokojený. Hned navazovala docházka mladší Elišky. Byla jsem ráda za vstřícnost a otevřenost, a také jsem obdivovala úžasné nápady, kterými byly děti zaměstnávány od rána až do odpoledne.

Přechod do teplýšovické školy byl velmi příjemný a pohodový. Paní učitelky už oba dobře znali a myslím si, že to bylo pro malé školáčky velikým přínosem. Také se školkou několikrát školu navštívili, a tak jim nebylo cizí ani prostředí.

Od první chvíle na mě velice pozitivně zapůsobil pedagogický sbor. Od počátku jsem si uvědomovala, že jsme si nemohli vybrat lépe. Nikdy nebyl problém diskutovat o čemkoli. Nestalo se mi, že bych byla někdy odmítnuta. Ať se jednalo o věc, na kterou jsem měla jiný názor nebo jsem řešila nějaký problém. Vždycky byl čas a chladná hlava.

Dobrym „tahem“ bylo posílení o pana učitele. Děvčata ho zbožňují a chlapci v něm vidí autoritu v jiném podání.

Učení probíhá velmi zábavnou formou. Každý školní rok má nějaké téma a děti se snaží dojít ke stanovenému cíli. Nejen, že jsou děti snáze vtaženy do probírané látky, ale nevědomě vstřebávají i další informace. Někdy zapojí i své rodiče, což je v dnešní době velmi důležité.

Škola nabízí i mnoho dalších možností. Dalo by se říci, že má dítě ušité učení na míru. Využili jsme nabídky individuálního vzdělávacího programu, který nám paní učitelka navrhla. Nejdříve jsem se trochu obávala a nechtěla přidělovat starosti. Nakonec jsme se domluvili a nyní jsem za tuto možnost vděčná. Pro učitele to znamená práci nad rámec jejich povinností, ale právě zde se nejvíce projevuje jejich upřímný zájem o kvalitní vzdělávání dětí již od útlého dětství. Pokud dospějí k názoru, že by tento způsob byl pro konkrétní dítě vhodný, s rodiči o této možnosti diskutují. Záleží pak na rozhodnutí rodičů, zda nabídku rozšířeného vzdělávání přijmou, či nikoliv. Navíc ale nelení, a pokud je to pro to dítě dobré, s rodiči o tom hovoří. Pak už záleží jen na nás, zda tuto nabídku přijmeme nebo ne.

Byla jsem mile překvapená i z průběhu vyučování. Nejen, že se děti učí soustředěně, samostatně, ale také mohou pomáhat těm slabším nebo mladším a zkouší si, jaké to je být učitelem. Při učení nekoukají jen do knížek a sešitů, ale učí se aktivní formou her, pohybových cvičení a veliké nadšení vyvolává, pokud mohou o hodině pracovat na počítači. Obzvláště ti malí. Pedagogický sbor nás neustále překvapuje novými nápady a ochotou trávit s dětmi opravdu hodně času.

Pokračování str. 7

Každý rodič chce pro své dítě to nejlepší! (pokračování)

Již poněkolkáté absolvovali lyžařský výcvik, vícedenní výlet a pořádají mnoho školních a mimoškolních akcí. Zaměření je opravdu široké a každé dítě si najde to, co ho nejvíce baví.

Zatím se mi nestalo, že by byly děti z něčeho otrávené nebo by přijely, že už nikam nepojedou. Zažívají spoustu nevšedních zážitků.

Líbí se mi postupná modernizace školy. Nejen učební pomůcky, ale celková vybavenost školy není, dle mého názoru, vůbec špatná. Druhým rokem je dětem k dispozici víceúčelové hřiště, které je pro ně i určitým lákadlem a tělesná výchova není nuda. Nejnovější "úžasnou" věcí je interaktivní tabule, což nás všechny nadchlo. Opět to ale s sebou přináší práci navíc. Aby byla tato pomůcka plně využita, musí si učitelé vyhotovit šablony, podle kterých budou pracovat. Je to časově velmi náročné a držím jim palce, aby jim to šlo co nejlépe.

Upřímně mohu říci, že bych nic neměnila. Důkazem kvalitního vzdělávání na této škole může být i to, že byli Tomáš a Pavel Šandl, tedy dva žáci této školy, úspěšní při přijímacích zkouškách na osmileté gymnázium v Benešově.

Oba byli přijati a myslím si, že velkou zásluhu na tom mají nejen oni sami, ale také škola, která jim dávala maximum a pečlivě je na to připravovala.

Ještě jednou bych chtěla i touto cestou paní ředitelce poděkovat za trpělivost a ochotu a přeji jí hlavně hodně sil. Opravdu to není lehké, ale úspěch, který se dostavil, stojí za to. Děkuji.

Hana Strachotová

Historie venkovských škol na Benešovsku (2. část)

Vznik triviálních škol

V první části jsme sledovali vývoj venkovských škol na Benešovsku od 14. století do první poloviny 18. století. V této části se podíváme na tereziánskou školní reformu. Objasníme si, co tato reforma znamenala obecně pro venkovské školství a jak asi vypadala výuka na těchto školách.

České země jako součást habsburské monarchie v polovině 18. století nebyly ještě tolik zasaženy duchem svobody a osvícenství, který tou dobou již vanul celou Evropou. Přesto však byl v té době nastartován proces centralizace celé rakouské monarchie, který předznamenával další změny. V roce 1740 se vlády nad monarchií ujala císařovna Marie Terezie, která vládla dlouhých 40 let. Za její vlády došlo k podstatným změnám, a to ve všech oblastech života. Jedním z impulsů k nastartování reformy byly tzv. války o Slezsko v letech 1741 – 1763. Marie Terezie v nich musela obhajovat své dědičné nároky proti Sasku, Bavorsku a Prusku. Ztráta Slezska znamenala pro monarchii zaprvé finanční vyčerpání a za druhé zjištění, že musí dojít k radikální reformě ze zaostalé absolutistické monarchie v moderní stát, přičemž musí být zachována suverenita panovníka.

Další ústřední myšlenkou těchto reform bylo zvýšení blaha všech obyvatel monarchie. Za těmito snahami musíme skutečně hledat nejen důraz na modernizaci a centralizaci monarchie, ale též i osvícenské myšlenky po lepším životě, dále kořeny filantropismu s důrazem na soběstačnost a užitečnost každého občana. Proto bylo mottem reformy to, aby se pokud možno týkaly co největšího počtu lidí a co nejvíce oblastí jejich života. Nepřekvapí nás, že oblast reformy se týkala hlavně hospodářství, zdravotnictví a hygieny a také školství.

Reformy probíhaly ve třech základních oblastech – správní, politické a soudní. Zvýšení blaha státu, potažmo jeho obyvatel, předpokládalo tyto další změny – redukování stavovských privilegií, oslabení vlivu církve při zasahování do státních záležitostí a omezení autonomie dědičných zemí habsburské monarchie. Vliv státu a jeho vzdělaného úřednictva, kontrola všech důležitých oblastí života státu tak byla posílena na úkor šlechty a církve – a to se týkalo i oblasti vzdělávání. Nesmíme zapomenout, že dalším důležitým jednotícím prvkem v monarchii bylo také zavedení jednotné úřední řeči - němčiny. Jak se tyto změny projeví v oblasti školství?

Marie Terezie udělala zásadní věc v tom, že oblast školství prohlásila za „*politicum*“, tedy za věc státu. Tímto krokem ztratila církev, zatím pouze částečně, nad oblastí školství vliv, přestože do této reformy byla právě církev prakticky jedinou nositelkou vzdělanosti. Císařovna pozvala v roce 1774 do Vídně pruského vzdělance a filantropa, reformátora tamějšího školství, opata Johanna Ignáce Felbigera. Felbiger připravil ještě na sklonku téhož roku „*Všeobecný školní řád pro německé normální, hlavní a triviální školy ve všech císařských dědičných zemích*“.

Tento řád a jeho jednotlivá ustanovení byly nositelem změn ve školství v celé monarchii. Stanovil povinnou školní docházku pro děti obou pohlaví od 6 do 12 let a řešil také správu a řízení škol, dozor nad školami, práva, povinnosti a vzdělání učitele, školní kázeň, zkoušky a vyučovací metody. Pro děti z chudých rodin byla povinná školní docházka zadarmo. Řád tedy řešil hlavně základní školství.

Název řádu napovídá, že byly ustaveny tři typy institucí:

- triviální školy
- hlavní školy
- normální školy

pokračování str. 8

Triviální školy byly ustaveny při venkovských farách. Měly jednu nebo dvě třídy. Učitel zde vyučoval vedle náboženství také *triviu*, což bylo psaní, čtení a počty.

Hlavní školy byly ustaveny v rámci okresu nebo obvodu, také při farách nebo rušených klášterech. Vyučovalo zde již více učitelů (většinou tři až čtyři) rozšířené náboženství, dále učivo triviálních škol a též učivo z oblasti zemědělství, řemesel a vojenství.

Normální školy byly zřízeny v každé provincii, kde se nacházela zemská školská komise. V českých zemích byla normální škola založena v roce 1775 v Praze. Jak napovídá název, tyto školy dávaly normu – vzor školám po celé monarchii. Kromě výuky pro mládež zde byly pořádány metodické kurzy pro učitele. Pro učitele triviálních škol byly určeny takzvané *preparandy* (přípravky) – byly to tříměsíční kurzy, které musel každý nový učitel povinně absolvovat. Kurz byl zaměřen hlavně na nové výukové metody a přípravu vlastních vyučovacích hodin.

Na normálních školách se dále vyučovalo kromě triviálních předmětů latině, přírodopisu, zeměpisu, slohu, dějepisu, stavitelství a zeměměřičství, mechanice a kreslení.

Z výše uvedeného systému škol je zřejmé, že za předstupeň dnešních málotřídek můžeme považovat *triviální školy*. Nahlédneme tedy nyní trochu podrobněji do toho, jak mohla vypadat výuka v teplýšovické nebo jiné podobné venkovské škole na sklonku 18. století.

Výuka na triviálních školách a jejich správa

Felbigerova reforma v oblasti pedagogických metod spočívala v poznávání a výuce od snazšího k těžšímu, od známého k neznámému, od jednoduchého ke složitějšímu. Například ve čtení zavedl *pospolné čtení a tabulkovou písmenkovou metodu*. Učitel při výkladu zapisoval základní myšlenky a pojmy na tabulku. Později zapisoval jen počáteční písmena slov v pořadí za sebou. Žáci opakovali slova, případně celý text na základě těchto počátečních písmen. Byla to metoda, která velmi zatěžovala paměť žáka a pro slabší žáky byla jistě velmi těžká. Felbiger však zřejmě s tímto problémem předem počítal, protože na jiném místě ve své

„*Knize metodní pro učitele škol v c. k. zemích*“ varuje před výlučným používáním této metody. Jeho snahou bylo zavést názorné vyučování pomocí názorných příkladů. Dostatek vjemů a podnětů měl aktivizovat žáky, motivovat je k lepšímu zapojení do výuky a dosáhnout tak vyšší efektivity při zapamatování jednotlivých myšlenek a pojmů.

Zavedeno bylo též jednotné používání pouze schválených učebnic. Cílem tohoto kroku mělo být to, aby každý žák měl aspoň slabikář, ale praxe byla spíše taková, že o slabikář se dělili dva či tři žáci. Každá škola měla rozvrh hodin, který musel být dodržován. Děti měly být rozděleny do tříd a skupin podle věku a schopností. Protože triviální školy měly většinou pouze jednoho učitele, bylo dělení do tříd složitou a problematickou záležitostí. Šikovný a schopný učitel si samozřejmě s tímto problémem musel umět poradit. Dělení na skupiny a ročníky v takovéto jednotřídní škole bylo skutečným zárodkem toho, čemu dnes říkáme málotřídní školy. Rozdíl oproti dnešním málotřídkám byl samozřejmě propastný. V triviálních školách se v té době tísnilo v jedné třídě jistě několik desítek žáků. Zvládnout takový počet žáků, rozdělený navíc na dvě či tři skupiny, nebylo určitě jednoduché.

Jednou za pololetí probíhaly zkoušky, aby bylo možné zjistit výsledky vzdělávání nejen u žáků, ale i výsledek vzdělávání na celé škole. Ve zkušební komisi seděli zpravidla učitel, farář a úředníci (z místní správy nebo z panství). Pro nadané žáky byly často připraveny při této příležitosti věcné odměny, zpravidla knihy či jiné učební pomůcky. Po absolvování šesti let školy a ve věku dvanácti let dítě obdrželo osvědčení o svých znalostech. Zajímavé je, že slabší žáci osvědčení nedostali a museli pokračovat dále v povinné školní docházce. Děti starší dvanácti let mohly pokračovat ve vzdělávání při nedělní škole (vždy po nedělních bohoslužbách), učení však bylo většinou zaměřené na opakování učiva z triviálních škol.

Zásadní novinkou bylo stanovení vyučovacího jazyka. V rámci monarchie byla samozřejmě vyučovacím jazykem němčina. Německý jazyk byl však ve školství chápán spíše jako centralizující prvek státní správy (nebyl chápán ve smyslu nacionálním),

a tak bylo povoleno vyučovat v triviálních školách též jazykem mateřským. Výuka v mateřském jazyce byla povolena ještě v první třídě na hlavních školách, na školách normálních probíhala výuka pouze v jazyce německém.

Organizace školního roku byla pro triviální školy přizpůsobena podle průběhu roku na venkově, hlavně podle průběhu zemědělských prací. V zimě se vyučovalo od 8 do 11 hodin, v létě od 7 do 10 hodin a poté od 14 do 16 hodin.

Správa škol a dozor nad nimi byl, jak již bylo uvedeno výše, svěřen do rukou státu, čímž se výrazně zmenšil dosavadní téměř výhradní vliv církve nad oblastí vzdělávání. Přesto byli faráři pověřeni vykonáváním dozoru nad triviálními školami, ostatní dva typy škol nad sebou měly ředitele. Zaveden byl též institut zvláštních dozorců, zpravidla z řad místních úředníků, kteří měli na starost dohled nad stavem školní budovy, školní docházkou, na způsobilost učitele a jeho vzdělání. Školy z jednoho okresu měl na starosti vrchní okresní dozorce. Ten kontroloval práci místních dozorců, sledoval dodržování výukových metod na školách a minimálně jednou za rok měl za úkol každou školu navštívit a vypracovat zprávu o kontrole školy. Ve zprávě měly být uvedeny klady a nedostatky a tyto zprávy byly předávány krajským dozorcům. Dále byly utvořeny zemské školské komise, které měly v každé zemi tři členy. Tyto komise měly přehled o školství v zemi, scházely se na pravidelných poradách a řešily nedostatky ve školství v rámci celé země. Zemské školské komise byly podřízeny říšské školské komisi ve Vídni.

Správa a dozor nad školami byl tedy řízen prostřednictvím byrokratického aparátu z jednoho centra. Zároveň však byla ponechána určitá míra autonomie pro místní samosprávu.

Stručný výčet základních bodů reformy nám může přiblížit to, jaký měla reforma školství vliv na život venkova. Před tereziánskou školskou reformou bylo na venkově jistě dost míst, kde bylo možno děti vyučovat. Záleželo to především na aktivitě místního faráře či představeného kláštera a výuka nebyla nijak řízena z jednoho centra podle jednotných osnov a navíc nebyla povinná. *pokračování na str. 9*

Tereziánská reforma přinesla na venkov zásadní změnu v tom, že zavedla jednotný řád, povinnost školní docházky a její dostupnost pro všechny. Učitelé měli již vyšší vzdělání, což jim umožnilo pracovat více v oblasti veřejného života na venkově. Aktivní učitelé začali postupně na vesnici vytvářet kulturní život. Dokázali poradit v různých úředních záležitostech, pomáhali občanům sepsovat různé žádosti na úřady, vedli obecní kroniky atd.

Obec se ovšem musela přizpůsobit chodu školy. Rodiny, které využívaly své děti na pomocné práce v domácnosti a v zemědělství, musely od nynějška počítat s faktem jejich pravidelné docházky do školy, což znamenalo přeorganizovat chod celého hospodářství. Rodiče dětí také museli počítat s finanční zátěží spojenou s docházkou, kromě chudých rodin, které byly od této povinnosti osvobozeny. Peníze šly také na plat učitele, avšak v mnoha případech se stávalo, že učitel dostával částečně plat v naturáliích (potravin, obilí, dřevo, ošacení atd.). Nutné bylo udržovat budovu školy. Práce s tím spojené znamenaly nejen starosti, ale jistě i utužování společenství na jednotlivých vesnicích. Lze říci, že reforma školství poznamenala život tehdejších obyvatel zásadním způsobem a nastartovala nejen růst vzdělanosti, ale také i růst a uvědomění místní pospolitosti a zájem o veřejný život v obci.

V příštím pokračování se podíváme na příklady toho, jak vypadala výuka na tehdejších triviálních školách na Podblanicku a Benešovsku a co znamenaly změny spojené s tereziánskou školskou reformou pro tamější obyvatelstvo.

Použitá literatura: KASPER T.; KASPEROVÁ D.: *Dějiny pedagogiky* pg

Obec Teplýšovice se pyšní novou symbolikou

Dne 29. června 2011 starosta obce Josef Škvor převzal při slavnostním aktu z rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Miroslavy Němcové dekret o udělení znaku a vlajky. Tímto byl slavnostně zakončen proces návrhu, projednání a konečného schválení vytvořené symboliky Obce Teplýšovice.

Každý občan by měl znát svůj znak, co je na něm vyobrazeno a jaké prameny se k němu váží. Navíc detailní znalost obecní symboliky předejde k nepřesným výkladům, které mohou souviset s dvojsmyslným významem některých vyobrazení. Než přistoupíme k samotnému popisu konečné podoby obecního znaku, dovoluji si ocitovat část odstavce z návrhu Stanislava Kasíka, z Heraldické kanceláře „Dauphin“, do jaké skupiny lze zařadit náš znak.

Jednu skupinu tvoří znaky odvozené od přírodních podmínek. Například použitím figury kopce je charakterizováno prostředí, ve kterém obec leží. Vlnité břevno má obvykle souvislost s existencí vodního toku atd.

Další z nejcennějších skupin jsou znaky ukazující užitými symboly na jméno obce. Tak jak je například jablonoň ve znaku Jablonce nad Nisou, rak ve znaku Rakovníka, sova ve znaku Sovínek, či měsíc - luna ve znaku Loun. Takovým znakům se říká „znaky mluvící“. Mnoho obecních znaků je odvozeno od znaků vrchností. Ať od znaku krále u měst královských, či od znaku šlechtického majitele, biskupa nebo církevní instituce u měst poddanských. Do této skupiny patří náš znak.

Co je tedy vyobrazeno na znaku Obce Teplýšovice?

Modro-stříbrně polcený štít. Vpravo osmihrotá hvězda nad třemi (2, 1) hvězdami, vše zlaté. Vlevo na červené položené ostrvi se dvěma suký černý medvěd s červeným jazykem a zlatou zbrojí, držící předními tlapami bochník chleba v přirozené barvě s odkrojenou patkou vpravo.

Pravá polovina štítu je inspirována erbem pánů ze Šternberka, dominantních historických vlastníků obce. Medvěd je atributem sv. Havla, jemuž je zasvěcen kostel v Teplýšovicích. Dle hagiografie byl medvěd za donesené dřevo odměněn chlebem. Znak obsahuje v souladu s počtem částí v obci celkem pět figur (čtyři hvězdy a medvěd).

S vlajkou je to obdobné.

Vlajky měst a obcí se podle nepsaného pravidla odvozují od znaku. Stejně tak jako znak, měla by i vlajka mít takovou podobu, aby jeho zaměnitelnost s jiným byla vyloučena. Bílý list s modrým žerďovým pruhem, širokým třetinu délky listu. V modrém pruhu osmicípá hvězda nad třemi (2, 1) šesticípými, vše žluté. Uprostřed listu na červené položené ostrvi se dvěma suký černý medvěd s červeným jazykem a žlutou zbrojí, držící předními tlapami hnědý bochník chleba s odkrojenou patkou.

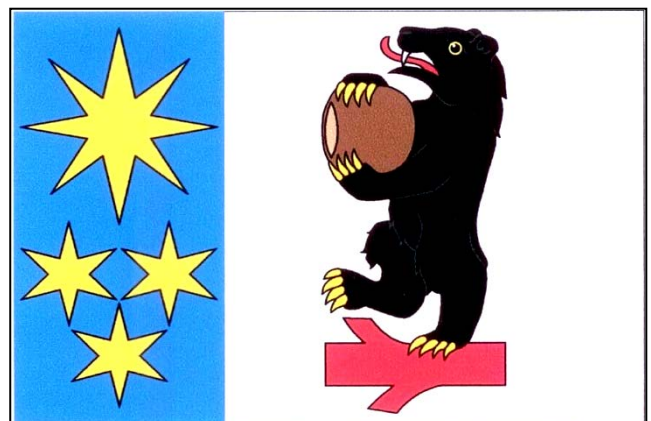
Upozornění pro rodiče

Od září 2011 bude fungovat nový kroužek „MALÝ KRONIKÁŘ“

Děti budou na pravidelných schůzkách seznamovány formou hry a zábavy nejen s historií obce, ale budou psát svou vlastní kroniku z jejich pohledu na dění v obci, bádát, hledat poklady v místech zaniklých obcí v okolí atd.

Schůzky by se měly konat každou středu od 15 hod v přízemí Obecního úřadu.

Vaše dotazy a přihlášky zasílejte na: renata.kronika@seznam.cz

Tradice v Teplýšovicích znovu ožívají

Akce pro děti

Jsme holky, které mají jedno společné – žijeme na malé vesničce a máme děti. Pravidelně se spolu scházíme, jezdíme na výlety a neustále vymýšlíme, jak našim dětem zpestřit život na vesnici. Jednoho dne jsme si řekly, že bychom do našich soukromých akcí mohly zapojit i ostatní děti z Teplýšovic a okolí. A tak jsme to zkusily a připravily pro ně „Podzimní dobrodružství“. Samy jsme byly překvapené, jak se první akce i přes nepřízeň počasí zdařila a rozhodly jsme se, že v tom musíme pokračovat. Brzy na to jsme se zapojily do „Adventního tvoření“ v Mateřské škole, v lednu jsme pomohly zorganizovat tradiční „Teplýšovický karneval“, v dubnu jsme připravily akci „Vítání jara“ a dětský den jsme oslavily „Šipkovanou“. Léto pak rozjedeme „Kreslením na silnici“.

Pokud to děti s námi bude i nadále bavit, chceme v podobném duchu pokračovat dál, protože nápadů máme stále dost.

Vítání jara

Za krásného slunečného a na začátek dubna neobvykle teplého počasí proběhla na zahradě MŠ další akce pro děti s názvem „Vítání jara“. Bylo připraveno několik stanovišť, na kterých děti musely plnit zadané úkoly.

Někde trénovaly svoji zručnost – vyráběly pampelišky z krepového papíru a postupně pak vytvářely rozkvetlou louku. Jinde zase hrabaly trávu a tím uklidily část zahrady. Vyčistily po zimě studánku či si zasely semínka obilí. U stanoviště „Poznáš mládě?“ a „Co s odpadky?“ musely zase trochu zapřemýšlet. Svoji rychlost a obratnost si vyzkoušely při závodech na koloběžkách a odrážedlech.

Na hlavním stanovišti si děti vyrobily Moranu, kterou pak po všem tom soutěžení a plnění úkolů odnesly v průvodu k nedalekému rybníčku. Všichni společně tím symbolicky vynesly Zimu ze vsi, vhodily jí do vody a mohly tak konečně přivítat jaro.

Na památku pak děti dostaly velkou papírovou květinu jako znamení jara, se kterou se zvesela vrátily do školky a vydařeně odpoledne zakončily opékáním buřtů.

Šipkovaná

Naším záměrem bylo užít si s dětmi další odpoledne a zároveň si zavzpomínat na dětství. A tak jsme dětem k jejich svátku přichystaly jednu z našich oblíbených her - ŠIPKOVANOU. Připravily jsme dvě trasy. Jednu podstatně delší a náročnější pro „velké“ a druhou kratší a pohodovou pro „malé“. Na každém stanovišti děti hledaly několik psaníček, z nichž společně musely rozluštit zadaný úkol a ten také splnit. Čekaly na ně úkoly jak pohybové a obratnostní, tak i vědomostní.

Když se všechny děti po projití trasy opět sešly ve školce na zahradě, objevila se na obloze pohádková *duha*. Pak už nic nebránilo tomu, aby našly slíbený poklad a společně se o něj rozdělily. Troufáme si říct, že děti byly příjemně utahané, ale spokojené.

Na závěr bychom chtěly poděkovat všem, kteří nám během akcí pomáhají s organizací a bezpečností, a to především mladým děvčatům a místním hasičům. Moc děkujeme.

Za Teplýšovický babinec Kristýna a Lenka

Co nám říká statistika?

K 30. 6. 2011 je v naší obci trvale hlášeno

441 obyvatel, z toho:

281 v Teplýšovicích,

100 v Čeňovicích,

34 v Kochánově,

22 v Humenci,

4 v Zálesí.

Nejčastější začínající písmeno u křestních jmen našich občanů: **J** (108 občanů)

Nejčastější začínající písmeno u příjmení našich občanů: **K** (72 občanů)

Od začátku letošního roku se narodilo 6 dětí a navždy nás opustil jeden občan.

Zprávy z Posázaví

POSÁZAVÍ

Svazek obcí BENE—BUS chce s krajem spolupracovat na výběru dopravců

Svazek obcí BENE—BUS chce spolupracovat se Středočeským krajem na chystaném výběrovém řízení na nové autobusové dopravce. „Nechceme ale kraji předat kompetence a pravomoc, chceme být při výběrovém řízení jeho rovnocennými partnery,“ řekl místopředseda svazku Martin Kadrnožka.

Středočeský kraj k 31. květnu 2011 vypověděl všem autobusovým dopravcům smlouvy o závazku veřejné služby ve vnitrostátní linkové osobní dopravě. Od výběru nových provozovatelů si slibuje, že se vytvoří otevřené tržní prostředí, a tím se zkvalitní dopravní služby. Cílem výběrového řízení je podle kraje také vytvoření integrovaného dopravního systému založeného na jednotném tarifním systému a provázanosti všech linek.

Podle Martina Kadrnožky existuje několik možností, jak výběrové řízení uspořádat. „Buď ho vypíšeme sami na svoje linky, a tím oddělíme dopravní systémy krajský, pražský a náš, anebo se budeme snažit o plnou integraci a společný postup při výběrovém řízení,“ dodal. Je podle něj potřeba nastavit postupy při výběrovém řízení, standardy, které řeknou, jaké spoje a jak často budou jezdit, co všechno by měly obslužit, jak velké vozy se budou používat a jaké náklady s tím budou spojeny. Svazek bude také trvat na tom, aby dostal k odsouhlasení všechny dokumenty, které se budou při výběrovém řízení připravovat.

Středočeský kraj už na začátku letošního roku kvůli nedostatku peněz prosadil zrušení 48 autobusových spojů v regionu. Původně navrhl škrtnout až 198 spojů, z toho 58 spojů ale nakonec po vzájemné dohodě dál financuje. Zbýlých téměř 100 spojů zachránily obce sdružené ve svazku BENE—BUS tím, že zvýšily svůj příspěvek ze 120 Kč na 150 Kč na obyvatele ročně. Vybrané příspěvky se používají na úhradu nákladů veřejné dopravy.

Například zastupitelé Čerčan už kvůli tomu schválili vystoupení ze svazku. „Výpověď podáme, to je asi definitivní, ale tím, že lhůta pro naše vystoupení ze svazku vyprší až 31. prosince 2011, je ještě dost prostoru k tomu to řešit,“ řekla čerčanská starostka Dana Tomášková. Pokud podle ní bude mít BENE—BUS zájem vzniklou situaci nějak řešit, nevyloučila, že by výpověď stáhli.

Podle starosty Neveklova Jana Slabého jsou ale podobná rozhodnutí nebezpečná. „Když budeme ze svazku odstupovat, oslabíme ho natolik, že ztratí svou vyjednávací sílu,“ upozornil. BENE—BUS je podle něj dobrovolný svazek, který obcím na Benešovsku řada regionů závidí. „Vznikl ze solidarity, proto, aby i do poslední obce jezdil autobus. Když se svazek zakládal, obce dávaly na dopravní obslužnost 250 Kč na obyvatele ročně,“ připomněl Jan Slabý.

Svazek BENE—BUS byl založen za účelem financování dopravní obslužnosti obcí na Benešovsku. Sdružuje 116 ze 120 obcí v regionu.

Jaroslava Tůmová

Posázavský Kalendář akcí využívají i servery Kudy z nudy a Toulavá kamera

Z elektronické databáze kulturních, sportovních a společenských akcí, kterou spravuje společnost Posázaví o.p.s., nově přebírá informace i server www.kudyznudy.cz. Zveřejňují se také na webových stránkách populárního televizního pořadu Toulavá kamera toulavakamera.ct24.cz. Pozvánky na koncerty, divadelní představení, výstavy, přednášky, festivaly nebo turistické pochody se tak dostanou do povědomí širšího okruhu případných návštěvníků, řekl Václav Pošmurný ze společnosti Posázaví o.p.s.

„Akce, které pořadatelé a informační centra ukládají do naší databáze, lze použít i na jiných webových stránkách.

Lze si z ní vybrat podle různých kritérií – třeba místa konání nebo pořadatele,“ dodal Václav Pošmurný. Například v regionu z ní čerpá informace město Týnec nad Sázavou. Připravuje z nich kalendář akcí, které se konají ve městě a jeho blízkém okolí, a zveřejňuje ho na svých webových stránkách.

„Všechna naše data poskytujeme také serverům, jako například Toulavá kamera nebo Kudy z nudy, které si data filtrují podle svých potřeb. Například Kudy z nudy přebírá pouze akce regionálního nebo celostátního významu, Toulavá kamera zveřejňuje i některé události místního charakteru,“ uvedl Václav Pošmurný.

V Kulturním kalendáři akcí, který je přístupný na www.posazavi.com, jsou uvedeny události z celého regionu. Zveřejňují se zdarma a jejich přehled se průběžně aktualizuje. Každý pořadatel může do databáze uložit svou akci včetně doprovodných fotografií či videoupoutávky sám, nebo prostřednictvím nejbližšího informačního centra či přímo kanceláře obecně prospěšné společnosti Posázaví.

Jaroslava Tůmová

CHOPOS pomáhá obcím s veřejnou správou

Nebudu asi daleko od pravdy, když řeknu, že si většina z Vás představuje svazek obcí (mikroregion) jako nástroj pro získávání dotačních prostředků různého charakteru. Do jisté míry je to pravda a několik let zpátky byly dotace významnou hybnou silou společného snažení. Potřeby obcí jsou ale mnohem širší a kvůli komplikovanějším zákonům a zvyšování kompetencí místních samospráv se neustále rozšiřují. Pracovníci svazku se tímto směrem neustále vzdělávají, aby byli schopni pomoci s kdekjakým úkolem kladeným na orgán působící ve veřejné správě.

Za tímto účelem mikroregion pořádá vzdělávací kurzy, na které zve odborníky z různých oborů. Velmi horkou problematikou jsou veřejné zakázky, jež kladou na místní samosprávy značné nároky jak finanční, tak profesní. I s tím si umí obce ve spolupráci s mikroregionem poradit. Zjednodušeně řečeno, obcím je poskytován mnohem širší servis, než tomu bylo dříve. Asi málokdo ví, že už v letech 1862 – 1918 se mohly obce spojovat pro „společné spravování svých záležitostí nebo společné ústavy“

mk

Teplýšovičtí Hasíci měli skvělou sezónu

Níže uvedené výsledky naznačují, že se mladým hasičům na sportovním poli velmi dařilo. Dvojitý výsledek vychází z početné základny, která je schopna vytvořit dvě soutěžní družstva.

1. umístění - závody v Kozmicích
3. umístění - závody v Kozmicích
3. umístění - závody v Jemništi
5. umístění - závody v Jemništi

Konečné 10. místo obsadili v soutěži plamen, která byla ukončena na jaře 2011 v Netvořicích.

Individuální úspěchy jsou již uvedeny v předchozím příspěvku.

Na snímku je vidět řada diplomů a ocenění.

Velký podíl na úspěchu mladých hasičů mají rodiče a stále aktivní vedoucí Antonín Šmakal a Jiří Nulíček. Již teď je jasné, že v Teplýšovicích postupně dorůstá nová generace dobrovolných hasičů. Není to skvělé?

Děti zakončily školní rok krásnou pohádkou

Tentokrát skvěle sehrály dobře známou pohádku „Byl jednou jeden král“. Všichni účinkující podali maximální výkon, který byl náležitě oceněn bouřlivým potleskem. V dopoledních hodinách se hrálo pro děti z mateřské školy, které velmi tiše sledovaly své starší kamarády. Bylo příjemné pozorovat, s jakým zaujetím sledují celý program. Na závěr předaly malým hercům sladkosti a společně se s nimi vyfotily.

V odpoledních hodinách se znovu hrálo, tentokrát pro rodiče, babičky, dědečky a sourozence. Příjemným překvapením byly kulisy, ozvučení a dobré osvětlení. Představení tak dostalo mnohem kvalitnější podobu. Všem, kdo pomohl zorganizovat tento pěkný kulturní zážitek, moc děkujeme a dětem přejeme krásné a pomalu utíkající prázdniny.

mk

Kalendář zvonění v Čeňovicích

- 5. července - 12.00 hodin
- 6. července - 12.00 hodin
- 28. září - 12.00 hodin